

Χαρίλαος Ε. Μικρόπουλος, In memoriam

Ο Χαρίλαος Ε. Μικρόπουλος, γεννήθηκε στις 30/1/1928 στην Αθήνα, στην Καλλιθέα, από γονείς που ήρθαν στην Ελλάδα από τον Πό-ντο και την Κωνσταντινούπολη.

Έλαβε τη σχολική του εκπαίδευση από το 1933 έως το 1945 και αποφοίτησε από το Γυμνάσιο του Ελληνικού Εκπαιδευτηρίου Παναγιωτόπουλου-Ελευθεριάδου («Λίαν Κα-λώς»).

Φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών από το 1945 έως το 1952. Έλαβε άδεια ασκήσεως ιατρικού επαγγέλματος από το 1953 και άσκησε την ιατρική έως το 2016, εγγεγραμμένος στον Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών.

Ειδικεύτηκε στη Νευρολογία-Ψυχιατρική στο Αιγινήτειο Νοσοκομείο υπό τον Καθ. Γ. Παμπούκη από το 1953 έως το 1956, οπότε και έλαβε τον τίτλο ειδικότητας Νευρολόγου-Ψυ-χιάτρου.

Μετέβη στις ΗΠΑ το 1956 ως υπότροφος του προγράμματος Fulbright. Μετεκπαιδεύτηκε στη Νευρολογία στο Montefiore Hospital and Medical Center του Albert Einstein College of Medicine της Νέας Υόρκης από το 1956 έως το 1958, με ταυτόχρονη υπηρεσία στο Νευροχειρουργικό (υπό τον L. Davidoff),

Φυσιοθεραπευτικό, Ηλεκτροεγκεφαλογραφικό, Ηλεκτρομυογραφικό, Νευροοφθαλμολογικό και Νευροακτινολογικό τμήμα, με ταυτόχρονη παρακολούθηση μετεκπαιδευτικών ηλεκτροεγκεφαλογρα-φικών μαθημάτων στο Πανεπιστήμιο Columbia.

Το 1958 και 1959 μετεκπαιδεύτηκε στην Ψυχιατρική στο κρατικό ψυχιατρικό νοσοκομείο Creedmoor της Νέας Υόρκης, με ταυτόχρονη εργασία στο παιδιατρικό ψυχιατρικό τμήμα του νοσοκομείου και πα-ρακολούθηση μαθημάτων του Αμερικανικού Ινστιτούτου Ψυχαναλύσεως στην ψυχιατρική θεραπεία του παιδιού, στην ομαδική Ψυχοδυναμική και Ψυχανάλυση, και στη μελέτη επί της Ιστορίας της Ψυχα-νάλυσης.

Στη συνέχεια διατέλεσε για 6 μήνες ως Fellow του Montreal Neurological Institute κυρίως στο τμήμα Ηλεκτροεγκεφαλογραφίας και Ηλεκτρομυογραφίας υπό τον Η. Jasper, καθώς και στα εξωτερικά νευ-ρολογικά ιατρεία και το Ειδικό Ιατρείο Επιληπτικών Ασθενών, σε συνεργασία με τους W. Penfield και T. Rasmussen.

Επέστρεψε στην Αθήνα το 1960. Από το 1961 διατέλεσε επιμελητής Νευρολόγος-Ψυχίατρος και Ηλεκτροεγκεφαλογραφιστής του Ελληνικού Αντικαρκινικού Ινστιτούτου στο Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας», και από το 1966 έως το 1988 κατείχε τον τίτλο του Διευθυντή του τμήματος, συνεργαζόμενος στενά με τον νευροχειρουργό Ι. Ταπτά, με τον οποίο εκδώσαν το βιβλίο «Κεφαλαλγίαι – Νευραλγίαι, Κρανιοπροσωπικά Άλγη» το 1967, ένα σημαντικό έργο για την εποχή του. Για πολλά χρόνια διατέλεσε σύμβουλος σε θέματα νευρολογίας και ψυχιατρικής της Παιδιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών και της Παιδιατρικής Κλινικής Δαβάκη, καθώς και σε άλλες κλινικές.

Από το 1960 έως το 2016 άσκησε επίσης ιδιωτικά τις ειδικότητες της Νευρολογίας και της Ψυχιατρικής, διατηρώντας και Εργαστήριο Ηλεκτροεγκεφαλογραφίας, Ηλεκτρομυογραφίας και Οπτικών Προκλήτων Δυναμικών, στο οποίο διενεργήθηκαν πολλές χιλιάδες τέτοιες εξετάσεις.

Το 1963 ανακηρύχθηκε αριστούχος Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών με βάση τη διατριβή του «Όγκοι της Τρίτης Κοιλίας του Εγκεφάλου». Μεγάλο μέρος του υλικού προέκυψε από τη συνεργασία του με τον νευροχειρουργό L. Davidoff.

Από το 1975 έως το 1985 παρακολούθησε πολλαπλά βραχείας διάρκειας μετεκπαιδευτικά σεμινάρια στην ηλεκτρομυογραφία σε νευρολογικές κλινικές της Mayo Clinic, Montreal Neurological Institute, Vancouver General Hospital, Queen Square Hospital, Walton Hospital.

Από το 1958 διατέλεσε μέλος της Αμερικανικής Ακαδημίας Νευρολογίας και το 1959 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Ένωσης, και αργότερα της Ελληνικής Εταιρίας Νευρολογίας και Ψυχιατρικής, της Ελληνικής Εταιρίας Ηλεκτροεγκεφαλογραφίας και της Ελληνικής Εταιρίας Κεφαλαλγίας. Επίσης, ήταν μέλος του Royal Society of Medicine του Λονδίνου.

Πλέον τιμητική ήταν η παρουσία του ως μέλος της Διεθνούς Ομάδας Έρευνας της Ημικρανίας και των Κεφαλαλγιών της Παγκόσμιας Νευρολογικής Ένωσης (Migraine and Headache Research Group, WFN), που προέκυψε από τη στενή του συνεργασία με τον A. Friedman, με τον οποίο το 1958 δημοσίευσαν ένα ιδιαίτερα σημαντικό άρθρο περί Αθροιστικών Κεφαλαλγιών στο περιοδικό Neurology (Cluster Headaches, A. P. Friedman, H. E. Mikropoulos, Neurology, Vol. 8, No. 9, September 1958), βάσει μελέτης την οποία ο ίδιος παρουσίασε στο ετήσιο συνέδριο της Αμερικανικής Ακαδημίας Νευρολογίας το 1958.

Έλαβε μέρος σε εκατοντάδες διεθνή και ελληνικά συνέδρια και σεμινάρια από το 1956, ενώ διατέλεσε προεδρεύων και ομιλητής σε δεκάδες περιπτώσεις, κυρίως σε θέματα Κεφαλαλγίας, Επιληψίας και Ηλεκτροφυσιολογίας. Επιπλέον, συμμετείχε στη συγγραφή πολλών άρθρων για περιοδικά και βιβλία.

Εφαπτόμενος στενά με το ακαδημαϊκό περιβάλλον της Νευρολογίας, κυρίως, στην Ελλάδα, προσέφερε για 64 συναπτά έτη (1952-2016) τις ευρέως φάσματος αλληλά και ιδιαίτερης εξειδίκευσης γνώσεις του σε χιλιάδες βρέφη, παιδιά και ενήλικες κάθε ηλικίας, που έπασχαν από ένα ευρύ φάσμα νευρολογικών παθήσεων. Οι παλαιότεροι εναπομείναντες της γενεάς του, καθώς και αυτοί της επόμενης, τον θυμούνται από την τακτική του παρουσία στα συνέδρια και την ακόρεστη επιθυμία του για συνεχιζόμενη ιατρική εκπαίδευση.

Απεβίωσε κατ' οίκον στις 9/4/2021.